

ט. זב וזבה שטעונוים ספירת ז' נקיים, ובדקו עצמם יום ראשון ושביעי בלבד – לדעת ר' אליעזר הרי הם בחזקת טהרה. ולדעת ר' יהושע אין להם אלא יום א' וז', וצריכים להשלים עוד חמשה ימים. ולדעת ר' עקיבא אין להם אלא יום ז' בלבד, וצריכים להשלים עוד ששה ימים.

ע. זב שראה קרי בתוך ז' נקיים, סותר אותו יום בלבד.

עא. נזיר שהילך תחת סככות ופרעות (שתחת אחד מהם קבור מת, ואין ידוע איזה מהם), אין יום זה עולה לנזירותו וצריך להוסיף יום אחד על ימי נזירותו (טומאת סככות ופרעות אינה אלא מדרבנן, דהוי ספק טומאה ברשות הרבים, וטהור מדאורייתא).

עב. תני ר' יוסי ור' שמעון אומרים כו' אבל הלכה כר' אליעזר (ואף שאין למידין הלכה מפי הש"ס, מכל מקום הלכה כדבריו. תוס').

עג. זב וזבה שבדקו עצמם יום ראשון ושמיני – דעת לוי דגם לר' אליעזר אין להם אלא יום ח' בלבד, וצריכים לספור עוד ששה ימים. ודעת רב דסגי בבדיקת יום א', דתחלתן אף על פי שאין סופן.

דף ס"ט ע"א

עד. וכן סובר רב לדעת ר' אליעזר, דזבה שעשתה הפסק טהרה, ולא בדקה עצמה אלא ביום ז' של נקיים – הרי היא נמי בחזקת טהרה, דסופן אף על פי שאין תחלתן סגי (ופירש רש"י דמכל מקום בעינן להפסק טהרה, דהא בלא זה הוחזק מעיינה פתוח).

עה. זבה שטעונה ז' נקיים, יום שראתה בו ופסקה בו מלראות אינו נחשב למנין ז' נקיים (דלא כבנות כותיים שמחשיבות אף יום זה מדין מקצת היום ככולו).

עו. אשה שאמרה שראתה דם יום אחד ואינה יודעת מתי ראתה, ואינה יודעת אם עומדת בימי נדה או זיבה: אם באה לפנינו ביום – מטבילין אותה מכאן ואילך ז' לילות (שמא כל יום הוא סוף ז' ימי נדותה), וכן מטבילין אותה ביום שבאה לפנינו ולמחרתו (משום ספק שומרת יום כנגד יום, שטובלת ביום).

עז. ואם באה לפנינו בלילה – מטבילין אותה גם באותה לילה שבאה לפנינו, בנוסף לז' הלילות הבאות וב' הימים הנ"ל (שמא היום היה סוף ז' ימי נדותה).

עח. ואם באה לפנינו בין השמשות – מטבילין אותה מיד בין השמשות (שמא הוא עדיין יום, והוה שומרת יום כנגד יום), וגם אחר כך בלילה (שמא הוא סוף נדותה), וגם למחרת בבקר ובבקר שלמחרתיים (משום ספק שומרת יום כנגד יום), וכן בז' הלילות הבאות.

עט. באה לפנינו ביום ואמרה ראיתי ואיני יודעת מתי, וגם אינה יודעת כמה ימים ראתה – מטבילין אותה בז' הלילות הבאים (משום ספק גדה כנ"ל), וכן מטבילין אותה היום, ובשבעת הימים הבאים (משום ספק שמא היום מסיימת ספירת ז' נקיים וכן בכל יום. וביום השמיני מטבילין משום ספק שמא היום ראתה, וממחר מתחלת לספור שבעה נקיים), סך הכל ט"ו טבילות. וללוי דבעי תחלה וסוף של ז' נקיים (לעיל אות עג), צריך לומר דהכא מיירי שגם אומרת שמסופקת אולי ספרה, ואינה יודעת כמה ספרה.

פ. באה לפנינו בלילה ואמרה כנ"ל – מטבילין אותה מיד בלילה (שמא הוא סוף נדתה) מלבד ט"ו טבילות הנ"ל.

פא. בגלחי היו דנים דמאן דאית ליה תורא לירעי חד יומא כו' אתרמי להו יתמא בר ארמלתא כו' אמר להו דאית ליה תורא לשקול חד משכא כו'.

דף ס"ט ע"ב

פב. זב, זבה, גדה, יולדת ומצורע שמתו – מטמאים מדרבנן באבן מסמא (אבן כבידה המונחת על הכלים, והזב כו' מונח על האבן) כשם שבחייהם היו מטמאים כן מדאורייתא, עד שימוק הבשר. משום ר' אליעזר אמרו עד שיבקע כריסו. והטעם, דפעמים שנתעלפו ונראים כמתים ולא יזהרו בהם, לכן גזרו כן.

פג. עובד כוכבים מטמא כזב בחייו. וכשמת – טהור מלטמא כזב. ולא גזרו בו כנ"ל, משום שגם בחייו אינו מטמא אלא מדרבנן.

פד. בית שמאי אומרים כל הנשים מתות נידות (דגזרו על כל אשה שמתה, להטביל כל הכלים שנגעה בהם קודם מיתתה כדין גדה, כדי שלא לבייש את הנדות. ובית הלל סוברים שרק בנדה גמורה מטבילין כלים שנגעה בהם קודם מיתתה, ולא בשאר נשים (ובדף ע"א ע"א בתוד"ה אלא פי' מח' ב"ש וב"ה לענין אבן מסמא).

פה. י"ב דברים שאלו אנשי אלכסנדריא את ר' יהושע בן חנניא: ג' דברי חכמה (הלכה), ג' דברי אגדה, ג' דברי בורות וג' דברי דרך ארץ.

פו. ג' דברי חכמה: עד מתי מטמאין זב וכו' באבן מסמא (וענה להם עד שימוק הבשר); המחזיר גרושתו משנשאת לאחר האם בתה פסולה לכהונה (ואמר להם שכשרה); שני מצורעים שהביאו קרבנותיהם ונתערבו, וקרבו קרבנות של אחד מהם ומת אחד מהם – מה יעשה השני (ואמר להם שיכתוב נכסיו לאחר ויהא עני, ויביא חטאת עוף הבאה על הספק). ועיין לקמן אות צ.

פז. אלמנה שנשאת לכהן גדול – בנה פסול לכהונה, והיא נפסלת מלאכול בתרומת בית אביה. אבל המחזיר גרושתו משנשאת – אם היתה בת כהן, אינה נפסלת מתרומת בית אביה.